

lăsați fără haine pe cei goi.

*Exod 22.26,27. Deut. 24.10, etc. Cap. 24.3,9. Ezec. 18.12.

7. Nu dădeai apă omului însetat, nu voiai* să dai pâine omului flămând.

*Cap. 31.17.

Deut. 15.7, etc. Isa. 58.7. Ezec. 18.7,16. Mat. 25.42.

8. Țara era a ta, fiindcă erai mai tare, te așezai în ea, fiindcă erai cu vază.

9. Dădeai afară pe văduve cu mâinile goale,

și brațele* orfanilor le frângeai.

*Cap. 31.21. Isa. 10.2. Ezec. 22.7.

10. Pentru aceea ești înconjurat* de curse

și te-a apucat groaza dintr-o dată.

*Cap. 18.8-10; 19.6.

11. Nu vezi dar acest întuneric, aceste ape multe care te* năpădesc?

*Ps. 69.1,2; 124.4. Plân. 3.54.

12. Nu este Dumnezeu sus în ceruri?

Privește vârful stelelor, ce înalt este!

13. Și tu zici: „Ce știe* Dumnezeu?

Poate să judece El prin întunericul de nori?

*Ps. 10.11; 59.7; 73.11; 94.7.

14. Îl înfășoară norii*, nu vede

nimic, bolta cerească abia dacă o străbate!“

*Ps. 139.11,12.

15. Ce! Vrei s-apuci pe calea străveche,

pe care au urmat-o cei nelegiuți,

16. care* au fost luați înainte de vreme

și au ținut cât ține un pârâu care se scurge?

*Cap. 15.32. Ps. 55.23; 102.24. Ecl. 7.17.

17. Ei* ziceau lui Dumnezeu: „Pleacă de la noi!

Ce ne** poate face Cel Atotputernic?“

*Cap. 21.14. **Ps. 4.6.

18. Și totuși Dumnezeu le umpluse casele de bunătați. –

Departa* de mine sfatul celor răi! –

*Cap. 21.16.

19. Cei fără prihană* vor fi martori ai căderii lor și se vor bucura,

cel nevinovat va râde de ei

*Ps. 58.10; 107.42.

20. și va zice: „Iată pe potrivnicii noștri nimicivi!

Iată-le bogățiile arse de foc!“

21. Împrietenește-te dar cu Dumnezeu și vei* avea pace;

te vei bucura astfel iarăși de fericire.

*Isa. 27.5.

22. Primește învățătură din gura Lui

și pune-ți* la inimă cuvintele Lui.

*Ps. 119.11.

23. Vei fi așezat iarăși la locul tău,

dacă te* vei întoarce la Cel Atotputernic,

dacă depărtezi fărădelegea din cortul tău.

*Cap. 8.5,6; 11.13,14.

24. Aruncă* dar aurul în țărână,

aruncă aurul din Ofir în prundul pâraielor!

*2 Cron. 1.15.

25. Și atunci Cel Atotputernic va fi aurul tău,

argintul tău, bogăția ta.

26. Atunci Cel Atotputernic va fi desfătarea ta*

și îți vei ridica** fața spre Dumnezeu.

*Cap. 27.10. Isa. 58.14. **Cap. 11.15.

27. Îl vei* ruga, și te va asculta,

și îți vei putea împlini juruințele.

*Ps. 50.14,15. Isa. 58.9.

28. Pe ce vei pune mâna îți va izbuti,

pe cărările tale va străluci lumina.

29. Vină smerirea, tu te vei ruga pentru ridicarea ta:

Dumnezeu ajută pe cel* cu ochii plecați.

*Prov. 29.23. Iac. 4.6. 1 Pet. 5.5.

30. El va izbăvi chiar și pe cel vinovat,

care își va datora scăparea curăției

mâinilor tale.“

Răspunsul lui Iov

23 1. Iov a luat cuvântul și a zis:

2. „Și acum plângerea mea este tot o răzvrătire.

Dar suferința îmi înăbușe suspinele.

3. Oh! Dacă aș* ști unde să-L găsec, dacă aș putea să ajung până la scaunul Lui de domnie,

*Cap. 13.3; 16.21.

4. mi-aș apăra pricina înaintea Lui, mi-aș umple gura cu dovezi.

5. Aș ști ce poate să răspundă, aș vedea ce are să-mi spună.

6. Și-ar întrebuița El toată puterea ca să lupte* împotriva mea?

Nu; ci m-ar asculta negreșit.

*Isa. 27.4,8; 57.16.

7. Doar un om fără prihană ar vorbi cu El,

și aș fi iertat pentru totdeauna de Judecătorul meu.

8. Dar*, dacă mă duc la răsărit, nu este acolo;

dacă mă duc la apus, nu-L găsec:

*Cap. 9.11.

9. dacă are treabă la miazănoapte, nu-L pot vedea;

dacă Se ascunde la miazăzi, nu-L pot descoperi.

10. Dar El știe* ce cale am urmat;

și, dacă m-ar încerca**, aș ieși curat ca aurul. *Ps. 139.1-3. **Ps. 17.3; 66.10. Iac. 1.12.

11. Piciorul meu s-a ținut de pașii* Lui;

am ținut calea Lui și nu m-am abătut de la ea. *Ps. 44.18.

12. N-am părăsit poruncile buzelor Lui;

mi-am plecat voia* la cuvintele gurii Lui. *Ioan 4.32,34.

13. Dar hotărârea Lui este luată, cine* I se va împotrivi?

Ce-I dorește sufletul, aceea** face.

*Cap. 9.12,13; 12.14. Rom. 9.19. **Ps. 115.3.

14. El Își va împlini dar planurile* față de mine

și va mai face și multe altele. *1 Tes. 3.3.

15. De aceea tremur înaintea Lui, și când mă gândesc la lucrul acesta, mă tem de El.

16. Dumnezeu* mi-a tăiat inima, Cel Atotputernic m-a umplut de groază. *Ps. 22.14.

17. Căci nu întunericul durerii mele mă nimicește, nici negura în care sunt înfășurat.

241. Pentru ce* nu păzește Cel Atotputernic vremurile de judecată

și de ce nu văd cei ce-L cunosc zilele Lui de pedeapsă? *Fapt. 1.7.

2. Sunt unii care mută hotărele*, fură turmele și le pasc;

*Deut. 19.14; 27.17. Prov. 22.28; 23.10. Osea 5.10.

3. iau măgarul orfanului, iau zălog* vaca văduvei;

*Deut. 24.6,10,12,17. Cap. 22.6.

4. îmbrâncesc din drum pe cei lipsiți, silesc pe toți nenorociții* din țară să se ascundă. *Prov. 28.28.

5. Și aceștia, ca măgarii sălbatici din pustiu,

ies dimineața la lucru să caute hrană, și în pustiu trebuie să caute pâine pentru copiii lor.

6. Taie nutrețul care a mai rămas pe câmp,

culeg ciorchinii rămași pe urma culegătorilor în via celui nelegiuit.

7. Îi apucă* noaptea în umezeală, fără îmbrăcăminte, fără învelitoare împotriva frigului.

*Exod 22.26,27. Deut. 24.12,13. Cap. 22.6.

8. Îi pătrunde ploaia munților, și, neavând alt adăpost, se ghemuiesc* lângă stânci. *Plân. 4.5.

9. Aceia smulg pe orfan de la țată, iau zălog tot ce are săracul.

10. Și săracii umblă goi de tot, fără îmbrăcăminte,

strâng snopii și-s flămânzi;

11. în grădinile nelegiuitului ei fac untdelemn,

calcă teacul și le este sete;

12. în cetăți se aud vaietele celor ce mor,

sufletul celor răniți strigă...

Și Dumnezeu nu ia seama la aceste mișelii!

13. Alții sunt vrăjmași ai luminii,

nu cunosc căile ei,

nu umblă pe cărările ei.

14. Ucigașul se scoală în revărsatul* zorilor,

ucide pe cel sărac și lipsit,

și noaptea fură. *Ps. 10.8.

15. Ochiul* preacurvarului pândește amurgul:

„Nimeni nu mă va vedea”, zice** el, și își pune o maramă pe față.

*Prov. 7.9. **Ps. 10.11.

16. Noaptea sparg casele,

ziua stau închiși;

se tem de lumină*.

*Ioan 3.20.

17. Pentru ei, dimineața este umbra morții,

și când o văd, simt toate spaimile morții.

18. Dar nelegiuitul alunecă ușor pe fața apelor,

pe pământ n-are decât o parte blestemată

și niciodată n-apucă pe drumul celor vii!

19. Cum sorb seceta și căldura apele zăpezii,

așa înghite Locuința morților pe cei ce păcătuiesc.

20. Pânțele mamei îl uită,

viermii se ospătează cu el,

nimeni nu-și mai aduce aminte* de el!

Nelegiuitul este sfârâmat ca un copac, *Prov. 10.7.

21. el, care pradă pe femeia stearpă și fără copii,

el care nu face nici un bine văduvei!...

22. Și totuși Dumnezeu, prin puterea Lui, lungeste zilele celor silnici,

și iată-i în picioare când nu mai trăgeau nădejde de viață;

23. El le dă liniște și încredere, are privirile* îndreptate spre căile lor. *Ps. 11.4. Prov. 15.3.

24. S-au ridicat; și într-o clipă nu mai sunt,
cad, mor ca toți oamenii,
sunt tăiați ca spicele coapte.
25. Nu este așa?
Cine mă va dovedi de minciună,
cine-mi va nimici cuvintele mele?“

A treia cuvântare a lui Bildad

25 1. Bildad din Șuah a luat cuvântul și a zis:

2. „Puterea și groaza sunt ale lui Dumnezeu;

El face să împărătească pacea în ținuturile Lui înalte.

3. Cine ar putea să-I numere oștile?

Și peste cine nu răsare lumina* Lui?

*Iac. 1.17.

4. Cum ar putea omul* să fie fără vină înaintea lui Dumnezeu?

Cum ar putea cel născut din femeie să fie curat? *Cap. 4.17, etc.; 15.14, etc. Ps. 130.3; 143.2.

5. Iată, în ochii Lui nici luna nu este strălucitoare,

și stelele nu sunt curate înaintea Lui;

6. cu cât mai puțin omul, care nu este decât un vierme*,

fiul omului, care nu este decât un viermișor!“

*Ps. 22.6

Răspunsul lui Iov

26 1. Iov a luat cuvântul și a zis:

2. „Cât de bine știi tu să vii în ajutorul slăbiciunii!

Cum dai tu ajutor brațului fără putere!

3. Ce bune sfaturi dai tu celui fără pricepere!

Ce belșug de înțelepciune dai tu la iveală!

4. Către cine se îndreaptă cuvintele tale?

Și al cui duh vorbește prin tine?

5. Înaintea lui Dumnezeu tremură umbrele sub ape

și sub locuitorii lor;

6. înaintea Lui Locuința morților este goală*,

adâncul n-are acoperiș.

*Ps. 139.8,11. Prov. 15.11. Evr. 4.13.

7. El întinde* miazănoaptea asupra golului,

și spânzură pământul pe nimic.

*Cap. 9.8. Ps. 24.2; 104.2, etc.

8. Leagă* apele în norii Săi,
și norii nu se sparg sub greutatea lor.

*Prov. 30.4.

9. Acoperă fața scaunului Său de domnie

și își întinde norul peste el.

10. A tras* o boltă pe fața apelor,
ca hotar între lumină și întuneric.

*Cap. 38.8. Ps. 33.7; 104.9. Prov. 8.29. Ier. 5.22.

11. Stâlpii cerului se clatină

și se înspăimântă la amenințarea Lui.

12. Prin puterea Lui tulbură* marea,
prin priceperea Lui îi sfărâmă furia.

*Exod 14.21. Ps. 74.13. Isa. 51.15. Ier. 31.35.

13. Suflarea Lui* înseninează cerul,
mâna Lui străpunge șarpele** fugar.

*Ps. 33.6. **Isa. 27.1.

14. Și acestea sunt doar marginile căilor Sale,

și numai adierea lor ușoară ajunge până la noi!

Dar tunetul lucrărilor Lui puternice cine-l va auzi?“

Cel din urmă răspuns al lui Iov

27 1. Iov a luat din nou cuvântul, a vorbit în pilde și a zis:

2. „Viu este Dumnezeu, care* nu-mi dă dreptate!

Viu este Cel Atotputernic, care îmi amărăște viața,

*Cap. 34.5.

3. că atâta vreme cât voi avea suflet și suflarea lui Dumnezeu va fi în nările mele,

4. buzele mele nu vor rosti nimic nedrept,

limba mea nu va spune nimic neadevărat.

5. Departe de mine gândul să vă dau dreptate!

Până la cea din urmă suflare îmi voi apăra* nevinovăția.

*Cap. 2.9; 13.15.

6. Țin* să-mi scot dreptatea și nu voi slăbi;

inima** nu mă mustră pentru nici una din zilele mele.

*Cap. 2.3. **Fapt. 24.16.

7. Vrăjmașul meu să fie ca cel rău,
și potrivnicul meu ca cel nelegiuit!

8. Ce* nădejde-i mai rămâne celui nelegiuit;

când îi taie Dumnezeu firul vieții,
când îi ia sufletul?

*Mat. 16.26. Luca 12.20.

9. Îi ascultă* Dumnezeu strigătele,
când vine strâmtorarea peste el?

*Cap. 35.12. Ps. 18.41; 109.7. Prov. 1.28; 28.9. Isa. 1.15. Ier. 14.12. Ezec. 8.18. Mica 3.4. Ioan 9.31. Iac. 4.3.

10. Este* Cel Atotputernic desfătarea lui?

Înalță el în tot timpul rugăciunii lui Dumnezeu?

*Cap. 22.26,27.

11. Vă voi învăța căile lui Dumnezeu, nu vă voi ascunde planurile Celui Atotputernic.

12. Dar voi le cunoașteți și sunteți de același gând;

pentru ce dar vorbiți așa de prostește?

13. Iată* soarta pe care o păstrează Dumnezeu celui rău,

moștenirea pe care o hotărăște Cel Atotputernic celui nelegiuit. *Cap. 20.29.

14. Dacă* are mulți fii, îi are pentru sabie,

și odraslele lui duc lipsă de pâine.

*Deut. 28.41. Est. 9.10. Osea 9.13.

15. Cei ce scapă din ai lui, sunt îngropați de ciumă,

și văduvele* lor nu-i plâng. *Ps. 78.64.

16. Dacă strânge argint ca țărâna, dacă îngrămădește haine ca noroiul –

17. el le strânge, dar cel fără vină se îmbracă în ele,

și de argintul lui omul fără prihană* are parte.

*Prov. 28.8. Ecl. 2.26.

18. Casa lui este ca aceea* pe care o zidește molia,

ca o colibă pe care și-o face un străjer.

*Isa. 1.8. Plân. 2.6.

19. Se culcă bogat și moare despuiat;

deschide ochii și totul a pierit.

20. Îl apucă groaza ca niște* ape;

și noaptea, îl ia vârtejul. *Cap. 18.11.

21. Vântul de răsărit îl ia și se duce;

îl smulge cu putere din locuința lui.

22. Dumnezeu aruncă fără milă săgeți împotriva lui,

și cel rău ar vrea să fugă să scape de ele.

23. Oamenii bat din palme la căderea lui

și-l fluieră la plecarea din locul lui.

28 1. Argintul are o mină de unde se scoate

și aurul are un loc de unde este scos ca să fie curățat.

2. Fierul se scoate din pământ

și piatra se topește ca să dea arama.

3. Omul pune capăt întunericii¹, cercetează, până în ținuturile cele mai adânci,

pietrele ascunse în negura și în umbra morții.

4. Sapă o fântână departe de locurile locuite;

picioarele nu-i mai sunt de ajutor, stă atârnat și se clatină, departe de locuințele omenești¹.

5. Pământul, de unde iese pâinea, este răscolit înăuntrul lui ca de foc,

6. pietrele lui cuprind safir,

și în el se găsește pulbere de aur.

7. Pasărea de pradă nu-i cunoaște cărarea.

Ochiul vulturului n-a zărit-o,

8. cele mai trufașe dobitoace n-au călcat pe ea,

și leul n-a trecut niciodată pe ea.

9. Omul își pune mâna pe stâncă de cremene

și răstoarnă munții din rădăcină.

10. Sapă șanțuri în stânci,

și ochiul lui privește tot ce este de preț în ele.

11. Oprește curgerea apelor

și scoate la lumină ce este ascuns.

12. Dar* înțelepciunea unde se găsește?

Unde este locuința priceperii?

*Vers. 20. Ecl. 7.24.

13. Omul nu-i cunoaște prețul*,

ea nu se găsește în pământul celor vii.

*Prov. 3.15.

14. Adâncul* zice: „Nu este în mine”;

și marea zice: „Nu este la mine.“

*Vers. 22. Rom. 11.33,34.

15. Ea* nu se dă în schimbul aurului curat,

nu se cumpără cântărindu-se cu argint;

*Prov. 3.13-15; 8.10,11,19; 16.16.

16. nu se cântărește pe aurul din Ofir, nici pe onixul cel scump, nici pe safir.

17. Nu se poate asemăna cu aurul, nici cu diamantul,

nu se poate schimba cu un vas de aur ales.

18. Mărgeanul și cristalul nu sunt nimic pe lângă ea:

înțelepciunea prețuiește mai mult decât mărgăritarele.

19. Topazul din Etiopia nu este ca ea, și aurul curat nu se cumpănește cu ea.

20. De unde* vine atunci înțelepciunea?

Unde este locuința priceperii? *Vers. 12.

21. Este ascunsă de ochii tuturor celor vii,

este ascunsă de pasările cerului.

22. Adâncul* și moartea zic:

1. Cu ajutorul felinarului, de care se slujește minerii

1. Zugrăvirea lucrătorilor atârnați de funii

„Noi am auzit vorbindu-se de ea.“
 23. Dumnezeu îi știe drumul,
 El îi cunoaște locuința. *Vers. 14.
 24. Căci El vede până la marginile
 pământului,
 zărește* totul sub ceruri. *Prov. 15.3.
 25. Când a rânduit* greutatea vântului
 și când a hotărât măsura apelor,
 *Ps. 135.7.
 26. când a dat legi* ploii
 și când a însemnat drumul fulgerului
 și tunetului, *Cap. 38.25.
 27. atunci a văzut înțelepciunea și a
 arătat-o,
 i-a pus temeliiile și a pus-o la încercare.
 28. Apoi a zis omului: „Iată, frica de*
 Domnul, aceasta este înțelepciunea;
 depărtarea de rău, este pricepere.“
 *Deut. 4.6. Ps. 111.10. Prov. 1.7; 9.10. Ecl. 12.13.

Iov mai înainte

29 1. Iov a luat din nou cuvântul în
 ilde și a zis:
 2. „Oh! cum nu pot să fiu ca* în
 lunile trecute,
 ca în zilele când mă păzea Dum-
 nezeu, *Cap. 7.3.
 3. când* candela Lui strălucea dea-
 supra capului meu
 și lumina Lui mă călăuzea în întu-
 neric! *Cap. 18.6.
 4. Cum nu sunt ca în zilele puterii
 mele,
 când Dumnezeu veghea ca un prieten*
 peste cortul meu, *Ps. 25.14.
 5. când Cel Atotputernic încă era cu
 mine
 și când copiii mei stăteau în jurul meu;
 6. când mi se scaldau pașii* în smân-
 tână,
 și stânca** vărsa lângă mine pâraie
 de untelemn!
 *Gen. 49.11. Deut. 32.13; 33.24. Cap. 20.17. **Ps. 81.16.
 7. Dacă ieșeam să mă duc la poarta
 cetății
 și dacă îmi pregăteam un scaun în
 piață,
 8. tinerii se trăgeau înapoi la apro-
 pieria mea,
 bătrânii se sculau și stăteau în
 picioare.
 9. Mai marii își opreau cuvântările
 și își puneau mâna* la gură. *Cap. 21.5.
 10. Glasul căpeteniilor tăcea
 și li se lipea limba* de cerul gurii.
 *Ps. 137.6.

11. Urechea care mă auzea, mă numea
 fericit,
 ochiul care mă vedea mă lăuda.
 12. Căci scăpam* pe săracul care cerea
 ajutor
 și pe orfanul lipsit de sprijin.
 *Ps. 72.12. Prov. 21.13; 24.11.
 13. Binecuvântarea nenorocitului
 venea peste mine,
 umpleam de bucurie inima văduvei.
 14. Mă îmbrăcam cu dreptatea* și-i
 slujeam de îmbrăcăminte,
 neprihănirea îmi era manta și turban.
 *Deut. 24.13. Ps. 132.9. Isa. 59.17; 61.10. Efes. 6.14, etc.
 1 Tes. 5.8.
 15. Orbului* îi eram ochi,
 și schiopului picior. *Num. 10.31.
 16. Celor nenorociți le eram tată
 și cercetam pricina* celui necunoscut.
 *Prov. 29.7.
 17. Rupeam falca* celui nedrept
 și-i smulgeam prada din dinți.
 *Ps. 58.6. Prov. 30.14.
 18. Atunci ziceam: „În cuibul* meu
 voi muri,
 zilele mele vor fi multe ca nisipul.
 *Ps. 30.6.
 19. Apa* va pătrunde în rădăcinile**
 mele,
 roua va sta toată noaptea peste
 ramurile mele. *Ps. 1.3. Ier. 17.8. **Cap. 18.16.
 20. Slava mea va înverzi neîncetat,
 și arcul* îmi va întineri în mână.“
 *Gen. 49.24.
 21. Oamenii mă ascultau și așteptau,
 tăceau înaintea sfaturilor mele.
 22. După cuvântările mele, nici unul
 nu răspundea,
 și cuvântul meu era pentru toți o rouă
 binefăcătoare.
 23. Mă așteptau ca pe ploaie,
 căscau gura ca după ploaia* de
 primăvară. *Zah. 10.1.
 24. Când li se muia inima, le zâm-
 beam
 și nu puteau izgoni seninătatea de pe
 fruntea mea.
 25. Îmi plăcea să mă duc la ei și mă
 așezam în fruntea lor;
 eram ca un împărat în mijlocul unei
 oștiri,
 ca un mângâietor lângă niște întristați.

30 1. Și acum!... Am ajuns de răsul
 celor mai tineri decât mine,
 pe ai căror părinți nu-i socoteam
 vrednici să-i pun printre câinii turmei
 mele.

2. Dar la ce mi-ar fi folosit puterea
mâinilor lor,
când ei nu erau în stare să ajungă la
bătrânețe?

3. Sfrijiți de sărăcie și foame,
fug în locuri uscate, de multă vreme
părăsite și pustii.

4. Smulg ierburile sălbatice de lângă
copăcei
și n-au ca pâine decât rădăcina de
bucsau.

5. Sunt izgoniți din mijlocul oame-
nilor,
strigă lumea după ei ca după niște
hoți.

6. Locuiesc în văi îngrozitoare,
în peșterile pământului și în stânci.

7. Urlă printre tufișuri
și se adună sub măracini.

8. Ființe mârșave și disprețuite –
sunt izgoniți din țară.

9. Și acum*, astfel de oameni mă pun
în cântecele lor,
am ajuns de batjocura lor.

*Cap. 17.6. Ps. 35.15; 69.12. Plân. 3.14,63.

10. Mă urăsc, mă ocolesc,
mă scuișă* în față.

*Num. 12.14. Deut. 25.9. Isa. 50.6. Mat. 26.67; 27.30.

11. Nu se mai sfiesc și mă înjosesc,
nu mai au nici un frâu înaintea mea.

12. Ticăloșii aceștia se scoală la
dreapta mea
și îmi împing picioarele
și își croiesc* cărări împotriva mea
ca să mă piardă.

*Cap. 19.12.

13. Îmi nimicesc cărarea
și lucrează ca să mă prăpădească,
ei, căroră nimeni nu le-ar veni în
ajutor.

14. Ca printr-o largă spărtură străbat
spre mine,
se năpustesc sub pocnetul dărâmă-
turilor.

15. Mă apucă groaza.

Slava îmi este spulberată ca de vânt,
ca un nor a trecut fericirea mea.

16. Și acum, mi se topește* sufletul
în mine,
și m-au apucat zilele suferinței.

*Ps. 42.4.

17. Noaptea mă pătrunde și-mi
smulge oasele,
durerea care mă roade nu încetează.

18. De tăria suferinței, haina își
pierde fața,

mi se lipește de trup ca o cămașă.

19. Dumnezeu m-a aruncat în noroi
și am ajuns ca țărâna și cenușa.

20. Strig către Tine, și nu-mi
răspunzi;

stau în picioare, și nu mă vezi.

21. Ești fără milă împotriva mea,
lupți împotriva mea cu tăria mâinii
Tale.

22. Mă ridici, îmi dai drumul pe
vânt

și mă nimicesti cu suflarea furtunii.

23. Căci știu că mă duci la moarte,
în locul unde* se întănesc toți cei
vii.

*Ps. 42.4. Evr. 9.27.

24. Dar cel ce se prăbușește nu-și
întinde mâinile?

Cel în nenorocire nu cere ajutor?

25. Nu plângeam* eu pe cel amărât?

N-avea inima mea milă de cel lipsit?

*Ps. 35.13,14. Rom. 12.15.

26. Mă așteptam la fericire,
și când colo, nenorocirea* a venit
peste mine;

trăgeam nădejde de lumină, și când
colo, a venit întunericul.

*Ier. 8.15.

27. Îmi fierb măruntaiele fără
încetare,

m-au apucat zilele de durere.

28. Umblu înnegrit*, dar nu de
soare.

Mă scol în plină adunare și strig
ajutor.

*Ps. 38.6; 42.9; 43.2.

29. Am ajuns frate* cu șacalii,

tovarăș cu struții.

*Ps. 102.6. Mica 1.8.

30. Pielea* mi se înnegrește și cade,
iar oasele** îmi ard și se usucă.

*Ps. 119.83. Plân. 4.8; 5.10. **Ps. 102.3.

31. Arfa mea s-a prefăcut în instrument
de jale,
și cavatul meu scoate sunete plângă-
toare.

31 1. Făcusem un legământ cu
ochii* mei

și nu mi-aș fi oprit privirile asupra
unei fecioare.

*Mat. 5.28.

2. Dar ce soartă mi-a păstrat* Dum-
nezeu de sus?

Ce moștenire mi-a trimis Cel Atotpu-
ternic din ceruri?

*Cap. 20.29; 27.13.

3. Pierearea nu-i oare pentru cel rău,
și nenorocirea pentru cei ce fac fără-
delege?

4. N-a cunoscut* Dumnezeu căile
mele?

Nu mi-a numărat El toți pașii mei?

*2 Cron. 16.9. Cap. 34.21. Prov. 5.21; 15.3. Ier. 32.19.

5. Dacă am umblat cu minciuna,
de mi-a alergat piciorul după înșe-
lăciune:

6. să mă cântărească Dumnezeu în
cumpăna celor fără prihană
și-mi va vedea neprihănirea!
7. De mi s-a abătut pasul de pe calea
cea dreaptă,
de mi-a urmat inima* ochii,
de s-a lipit vreo întinăciune de
mâinile mele,
*Num. 15.39. Ecl. 11.9. Ezec. 6.9. Mat. 5.29.
8. atunci eu* să semăn și altul să
secere,
și odraslele mele să fie dezrădăcinate!
*Lev. 26.16. Deut. 28.30,38, etc.
9. Dacă mi-a fost amăgită inima de
vreo femeie,
dacă am pândit la ușa aproapelui
meu,
10. atunci nevasta mea să macine
pentru altul*
și s-o necinstească alții!
*2 Sam. 12.11. Ier. 8.10.
11. Căci aceasta ar fi fost o nelegi-
uire,
o fărădelege* vrednică să fie pedep-
sită de judecători,
*Gen. 38.24. Lev. 20.10. Deut. 22.22. Vers. 28.
12. un foc care mistuie până la nimi-
cire
și care mi-ar fi prăpădit toată bogăția.
13. De așa fi nesocotit dreptul slugii
sau slujnicei mele,
când se certau cu mine,
14. ce așa putea să fac, când Se ridică*
Dumnezeu?
Ce așa putea răspunde când pedepsește
El?
*Ps. 44.21.
15. Cel ce m-a făcut pe mine în
pântecele mamei mele,
nu l-a făcut* și pe el?
Oare nu ne-a întocmit același Dum-
nezeu în pântecele mamei?
*Cap. 34.19. Prov. 14.31; 22.2. Mal. 2.10.
16. Dacă n-am dat săracilor ce-mi
cereau,
dacă am făcut să se topească de plâns
ochii văduvei,
17. dacă mi-am mâncat singur pâinea,
fără ca orfanul să-și fi avut și el
partea lui din ea,
18. eu, care din tinerețe l-am crescut
ca un tată,
eu, care de la naștere am sprijinit pe
văduvă;
19. dacă am văzut pe cel nenorocit
ducând lipsă de haine,
pe cel lipsit neavând învelitoare,
20. fără ca inima lui să mă fi binecu-
vântat*,

fără să fi fost încălzit de lâna mieilor
mei;
*Deut. 24.13.
21. dacă am ridicat mâna împotriva
orfanului*,
pentru că mă simțeam sprijinit de
judecători;
*Cap. 22.9.
22. atunci, să mi se dezlipească
umărul de la încheietură,
să-mi cadă brațul și să se sfărâme!
23. Căci mă temeam* de pedeapsa lui
Dumnezeu
și nu puteam lucra astfel din pricina
măreției Lui.
*Isa. 13.6. Ioel 1.15.
24. Dacă mi-am pus* încrederea în
aur,
dacă am zis aurului: „Tu ești nădejdea
mea;“
*Marc. 10.24. 1 Tim. 6.17.
25. dacă m-am îngâmfat* de mărimea
averilor mele,
de mulțimea bogățiilor pe care le
dobândisem;
*Ps. 62.10. Prov. 11.28.
26. dacă am privit* soarele când
strălucea,
luna când înainta măreață,
*Deut. 4.19; 11.16; 17.3. Ezec. 8.16.
27. și dacă mi s-a lăsat amăgită inima
în taină,
dacă le-am aruncat sărutări¹, ducându-mi
mâna la gură:
28. și aceasta este tot o fărădelege*
care trebuie pedepsită de judecători,
căci m-aș fi lepădat de Dumnezeul
cel de sus!
*Vers. 11.
29. Dacă m-am bucurat de nenorocirea*
vrăjmașului meu,
dacă am sărit de bucurie când l-a
atins nenorocirea,
*Prov. 17.5.
30. eu, care n-am dat voie* limbii
mele să păcătuiescă,
să-i ceară moartea cu blestem;
*Mat. 5.44. Rom. 12.14.
31. dacă nu ziceau oamenii din cortul
meu:
„Unde este cel ce nu s-a săturat din
carnea lui?“
32. Dacă petrecea străinul* noaptea
afară,
dacă nu mi-aș fi deschis ușa să intre
călătorul;
*Gen. 19.2,3. Judc. 19.20,21. Rom. 12.13. Evr. 13.2.
1 Pet. 4.9.
33. dacă mi-am ascuns fărădelegile,
ca* oamenii²
și mi-am închis nelegiuirile în sân,
*Gen. 3.8,12. Prov. 28.13. Osea 6.7.
34. pentru că mă temeam de mulțime*,
pentru că mă temeam de disprețul

1. Sărutări, în semn de închinare

2. Ca oamenii sau ca Adam

famiiliilor, ținându-mă deoparte și necutezând să-mi trec pragul... *Exod 23.2.

35. Oh! de aș găsi pe cineva să* m-asculte!

Iată apărarea mea, iscălită de mine: să-mi răspundă** Cel Atotputernic!

Cine-mi va da plângerea iscălită de potriviicul meu? *Cap. 33.6. **Cap. 13.22.

36. Ca să-i port scrisoarea pe umăr, s-o leg de fruntea mea ca o cunună;

37. să-i dau socoteală de toți pașii mei,

să mă apropii de el ca un domn.

38. Dacă pământul meu strigă împotriva mea

și dacă brazdele lui varsă lacrimi;

39. dacă i-am mâncat* roada fără s-o fi plătit

și dacă am** întristat sufletul vechilor lui stăpâni: *Iac. 5.4. **I Împ. 21.19.

40. atunci să crească spini* din el în loc de grâu,

și neghină în loc de orz!*

Sfârșitul cuvintelor lui Iov. *Gen. 3.18.

Cuvântarea lui Elihu

32 1. Acești trei oameni au încetat să mai răspundă lui Iov, pentru că el se socotea* fără vină. *Cap. 33.9.

2. Atunci s-a aprins de mânie Elihu, fiul lui Baracheel din Buz*, din familia lui Ram. El s-a aprins de mânie împotriva lui Iov, pentru că zicea că este fără vină înaintea lui Dumnezeu. *Gen. 22.21.

3. Și s-a aprins de mânie împotriva celor trei prieteni ai lui, pentru că nu găseau nimic de răspuns și totuși osândeau pe Iov.

4. Fiindcă ei erau mai în vârstă decât el, Elihu așteptase până în clipa aceasta, ca să vorbească lui Iov.

5. Dar, văzând că nu mai era nici un răspuns în gura acestor trei oameni, Elihu s-a aprins de mânie.

6. Și Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, a luat cuvântul și a zis:

„Eu sunt tânăr, și* voi sunteți bătrâni: de aceea m-am temut și m-am ferit să vă arăt gândul meu. *Cap. 15.10.

7. Eu îmi ziceam: „Să vorbească bătrânețea, marele număr de ani să învețe pe alții înțelepciunea.“

8. Dar, de fapt, în om, duhul, suflarea* Celui Atotputernic, dă priceperea. *I Împ. 3.12; 4.29. Cap. 35.11; 38.36.

Prov. 2.6. Ecl. 2.26. Dan. 1.17; 2.21. Mat. 11.25. Iac. 1.5.

9. Nu vârsta* aduce înțelepciunea, nu bătrânețea te face în stare să judeci. *I Cor. 1.26.

10. Iată de ce zic: Ascultați-mă!

Îmi voi spune și eu părerea.

11. Am așteptat sfârșitul cuvântărilor voastre,

v-am urmărit dovezile, cercetarea pe care ați făcut-o cuvintelor lui Iov.

12. V-am dat toată luarea aminte; și iată că nici unul din voi nu l-a încredințat,

nici unul nu i-a răsturnat cuvintele.

13. Să* nu ziceți însă: „În el, noi am găsit înțelepciunea;

numai Dumnezeu îl poate înfunda, nu un om!“ *Ier. 9.23. I Cor. 1.29.

14. Mie nu mi-a vorbit de-a dreptul: de aceea eu îi voi răspunde cu totul altfel decât voi.

15. Ei se tem, nu mai răspund!

Li s-a tăiat cuvântul!

16. Am așteptat până și-au sfârșit cuvântările,

până s-au oprit și n-au știut ce să mai răspundă.

17. Vreau să răspund și eu la rândul meu,

vreau să spun și eu ce gândesc.

18. Căci sunt plin de cuvinte,

îmi dă ghes duhul înăuntrul meu;

19. lăuntru meu este ca un vin care n-are pe unde să iasă,

ca niște burdufuri noi, gata să plesnească.

20. Voi vorbi deci ca să răsflu în voie,

îmi voi deschide buzele și voi răspunde.

21. Nu voi căuta la înfățișare*,

nu voi linguși pe nimeni;

*Lev. 19.15. Deut. 1.17; 16.19. Prov. 24.23. Mat. 22.16.

22. căci nu știu să lingușesc:

altfel, într-o clipită m-ar lua Ziditorul meu.

33 1. Acum dar, Iov, ascultă cuvântările mele,

ia aminte la toate cuvintele mele!

2. Iată, deschid gura

și mi se mișcă limba în cerul gurii.

3. Cu curăție de inimă voi vorbi, buzele mele vor spune adevărul curat:

4. Duhul* lui Dumnezeu m-a făcut, și suflarea Celui Atotputernic îmi dă

viață.

*Gen. 2.7.

5. Dacă poți, răspunde-mi, apăra-ți pricina, fii gata!

6. Înaintea lui Dumnezeu eu sunt semenul* tău, și eu, ca și tine, am fost făcut din noroi. *Cap. 9.34,35; 13.20,21; 31.35.

7. Astfel frica de mine* nu te va tulbura, și greutatea mea nu te va copleși. *Cap. 9.34; 13.21.

8. Dar tu ai spus în azul meu, și am auzit sunetul cuvintelor tale:

9. „Sunt curat*, sunt fără păcat, sunt fără prihană, nu este fărădelege în mine. *Cap. 9.17; 10.7; 11.4; 16.17; 23.10,11; 27.5; 29.14; 31.1.

10. Și Dumnezeu caută pricină de ură împotriva mea, mă socotește* vrăjmaș al Lui; *Cap. 13.24; 16.9; 19.11.

11. îmi pune* picioarele în butuci, îmi pândește toate mișcărilor.“ *Cap. 13.27; 14.16; 31.4.

12. Îți voi răspunde că aici n-ai dreptate, căci Dumnezeu este mai mare decât omul.

13. Vrei dar să te cerți* cu El, pentru că nu dă socoteală fiecăruia de faptele Lui? *Isa. 45.9.

14. Dumnezeu vorbește însă, când într-un fel*, când într-altul, dar omul nu ia seama. *Cap. 40.5. Ps. 62.11.

15. El vorbește prin visuri*, prin vedenii de noapte, când oamenii sunt cufundați într-un somn adânc, când dorm în patul lor. *Num. 12.6. Cap. 4.13.

16. Atunci El le dă înștiințări* și le întipărește învățăturile Lui, *Cap. 36.10,15.

17. ca să abată pe om de la rău și să-l ferească de mândrie,

18. ca să-i păzească sufletul de groapă și viața de loviturile sabiei.

19. Și prin durere este mustrat omul în culcușul lui, când o luptă necurmată îi frământă oasele.

20. Atunci îi este greață* de pâine, chiar și de bucatele cele mai alese. *Ps. 107.18.

21. Carnea i se prăpădește și pierе, oasele care nu i se vedeau rămân goale;

22. sufletul i se apropie de groapă, și viața de vestitorii morții.

23. Dar dacă se găsește un înger mijlocitor pentru el,

unul din miile acelea care vestesc omului calea pe care trebuie s-o urmeze,

24. Dumnezeu Se îndură de el și zice îngerului:
„Izbăvește-l, ca să nu se coboare în groapă;
am găsit un preț de răscumpărare pentru el!“

25. Și atunci carnea lui se face mai fragedă ca în copilărie, se întoarce la zilele tinereții lui.

26. Se roagă lui Dumnezeu, și Dumnezeu îi este binevoitor, îl lasă să-I vadă fața cu bucurie și-i dă înapoi nevinovăția.

27. Atunci el cântă înaintea oamenilor și* zice:
„Am păcătuțit, am călcat dreptatea, și n-am fost** pedepsit după faptele mele; *2 Sam. 12.13.
Prov. 28.13. Luca 15.21. 1 Ioan 1.9. **Rom. 6.21.

28. Dumnezeu mi-a izbăvit sufletul* ca să nu intre în groapă, și viața mea vede lumina!“ *Isa. 38.17.

29. Iată, acestea le face Dumnezeu, de două ori, de trei ori, omului,

30. ca să-l ridice* din groapă, ca să-l lumineze cu lumina celor vii. *Vers. 28. Ps. 56.13.

31. Ia aminte, Iov, și ascultă-mă!
Taci, și voi vorbi!

32. Dacă ai ceva de spus, răspunde-mi!
Vorbește, căci aș vrea să-ți dau dreptate.

33. Dacă n-ai nimic de zis, ascultă-mă*!
Taci, și te voi învăța înțelepciunea.“ *Ps. 34.11.

34 1. Elihu a luat din nou cuvântul și a zis:

2. „Ascultați, înțelepților, cuvintele mele!
Luați aminte la mine, pricepuților!

3. Căci urechea* deosebește cuvintele, cum gustă cerul gurii bucatele. *Cap. 6.30; 12.11.

4. Să alegem ce este drept, să vedem între noi ce este bun.

5. Iov a zis: „Sunt nevinovat* și Dumnezeu nu vrea** să-mi dea dreptate; *Cap. 33.9. **Cap. 27.2.

6. am* dreptate și trec drept mincinos; rana mea este jalnică, și sunt fără păcat.“ *Cap. 9.17.

7. Este vreun om ca Iov,
care* să bea batjocura ca apa,
*Cap. 15.16.

8. care să umble în tovărășia celor ce
fac rău,
care să meargă mână în mână cu cei
nelegiuiți?

9. Căci* el a zis: „Nu-i folosește
nimic omului
să-și pună plăcerea în Dumnezeu.“
*Cap. 9.22,23,30; 35.3. Mal. 3.14.

10. Ascultați-mă dar, oameni price-
puți!
Departa* de Dumnezeu nedreptatea,
departe de Cel Atotputernic fărăde-
legea!
*Gen. 18.25. Deut. 32.4.
2 Cron. 19.7. Cap. 8.3; 36.23. Ps. 92.15. Rom. 9.14.

11. El dă omului după* faptele lui,
răsplătește fiecăruia după căile lui.
*Ps. 62.12. Prov. 24.12. Ier. 32.19. Ezech. 33.20. Mat. 16.27.
Rom. 2.6. 2 Cor. 5.10. 1 Pet. 1.17. Apoc. 22.12.

12. Nu, negreșit, Dumnezeu nu săvâr-
șește fărădelegea;
Cel Atotputernic nu calcă dreptatea*.
*Cap. 8.3.

13. Cine L-a însărcinat să cârmuiască
pământul?
Cine I-a dat lumea în grija Lui?

14. Dacă nu S-ar gândi decât la El,
dacă Și-ar lua înapoi* duhul și
suflarea,
*Ps. 104.29.

15. tot ce este carne* ar pieri deodată,
și omul s-ar întoarce în țărână.
*Gen. 3.19. Ecl. 12.7.

16. Dacă ai pricepere, ascultă lucrul
acesta,
ia aminte la glasul cuvintelor mele!

17. Oare ar putea să domnească* un
vrăjmaș al dreptății?
Și vei osândi tu pe Cel drept, pe Cel
puternic,
*Gen. 18.25. 2 Sam. 23.3.

18. care* strigă către împărați:
„Netrebnicilor!“
Și către domnitori: „Nelegiuiților!“
*Exod 22.28.

19. Care nu* caută la fața celor mari
și nu face deosebire între bogat și sărac,
pentru că toți sunt lucrarea** mâinilor
Lui?
*Deut. 10.17. 2 Cron. 19.7. Fapt. 10.34. Rom. 2.11. Gal. 2.6.
Efes. 6.9. Col. 3.25. 1 Pet. 1.17. **Cap. 31.15.

20. Într-o clipă, ei își pierd viața.
La miezul nopții*, un popor se clatină
și piere.
Cel puternic piere, fără amestecul
mâinii vreunui om.
*Exod 12.29,30.

21. Căci Dumnezeu vede* purtarea
tuturor,
privește pașii fiecăruia.
*2 Cron. 16.9.
Cap. 31.4. Ps. 34.15. Prov. 5.21; 15.3. Ier. 16.17; 32.19.

22. Nu* este nici întuneric, nici umbră
a morții,
unde să se poată ascunde cei ce fac
fărădelegea.
*Ps. 139.12. Amos 9.2,3. Evr. 4.13.

23. Dumnezeu n-are nevoie să
privească multă vreme,
ca să tragă pe un om la judecată
înaintea Lui.

24. El* zdrobește pe cei mari fără
cercetare
și pune pe alții în locul lor.
*Dan. 2.21.

25. Căci El cunoaște faptele lor:
noaptea îi răstoarnă, sunt zdrobiți.

26. Îi lovește ca pe niște nelegiuiți,
în fața tuturor.

27. Abătându-se* de la El
și părăsind** toate căile Lui,
*1 Sam. 15.11. **Ps. 28.5. Isa. 5.12.

28. ei au făcut* să se înalțe la Dum-
nezeu strigătul săracului.
I-au îndreptat luarea aminte** la
strigătul celui nenorocit.
*Exod 22.23. **Cap. 35.9. Iac. 5.4.

29. Dacă dă El pace, cine poate s-o
tulbure?
Dacă Își ascunde El Fața, cine poate
să-L vadă?
La fel Se poartă fie cu un popor, fie
cu un om,

30. pentru ca nelegiuitul să nu mai
stăpânească
și să nu mai fie o* cursă pentru
popor.
*1 Împ. 12.28,30. 2 Împ. 21.9.

31. Căci a zis el vreodată lui Dum-
nezeu:
„Am fost pedepsit, nu* voi mai
păcătui;
32. arată-mi ce nu văd;
dacă am făcut nedreptăți, nu voi mai
face“?

33. Oare după părerea ta va face Dum-
nezeu dreptate?
Tu lepezi, tu alegi, și nu eu.
Spune dar ce știi!

34. Oamenii cu pricepere vor fi de
părerea mea,
înțeleptul care m-ascultă va gândi ca
mine:

35. „Iov* vorbește fără pricepere,
și cuvântările lui sunt lipsite de
judecată.“
*Cap. 35.16.

36. Să fie încercat dar mai departe,
fiindcă răspunde ca cei răi!

37. Căci adaugă la greșelile lui păcate
noi;
bate din palme în mijlocul nostru,
își înmulțește cuvintele împotriva lui
Dumnezeu.“

35 1. Elihu a luat din nou cuvântul și a zis:

2. „Îți închipui că ai dreptate și crezi că te îndreptățești înaintea lui Dumnezeu,

3. când* zici: „La ce-mi folosește, ce câștig am că nu păcătuiesc?“

*Cap. 21.15; 34.9.

4. Îți voi răspunde și la aceasta, ție și prietenilor* tăi totodată. *Cap. 34.8.

5. Uită-te* spre ceruri și privește! Vezi norii cât de sus sunt față de tine?

*Cap. 22.12.

6. Dacă păcătuiești, ce rău Îi faci Lui? Și când păcatele ți se înmulțesc, ce-I faci* Lui?

*Prov. 8.36. Ier. 7.19.

7. Dacă ești drept*, ce-I dai Lui? Ce primește El din mâna ta?

*Cap. 22.2,3. Ps. 16.2. Prov. 9.12. Rom. 11.35.

8. Răutatea ta nu poate vătăma decât semenului tău, dreptatea ta nu folosește decât fiului omului.

9. Oamenii strigă împotriva mulțimii apăsătorilor*, se plâng de silnicia multora;

*Exod 2.23. Cap. 34.28.

10. dar nici unul nu zice: „Unde* este Dumnezeu, Făcătorul meu, care** ne insuflă cântări de veselie noaptea, *Isa. 51.13. **Ps. 42.8; 77.6; 149.5. Fapt. 16.25.

11. care ne învață mai mult decât pe dobitoacele pământului

și ne dă mai multă pricepere* decât păsărilor cerului?“

*Ps. 94.12.

12. Să tot strige* ei atunci, căci Dumnezeu nu răspunde,

din pricina mândriei celor răi.

*Prov. 1.28.

13. Degeaba strigă, căci Dumnezeu* n-ascultă,

Cel Atotputernic nu ia aminte.

*Cap. 27.9. Prov. 15.29. Isa. 1.15. Ier. 11.11.

14. Măcar că* zici că nu-L vezi, totuși pricina ta este înaintea Lui: așteaptă-L**!

*Cap. 9.11. **Ps. 37.5,6.

15. Dar pentru că mânia Lui nu pedepsește* încă,

nu înseamnă că puțin Îi pasă de nelegiuire.

*Ps. 89.32.

16. Așa că Iov își deschide* gura degeaba

și spune o mulțime de vorbe fără rost.“

*Cap. 34.35,37; 38.2.

36 1. Elihu a urmat și a zis:

2. „Așteaptă puțin și voi urma, căci mai am încă de vorbit pentru Dumnezeu.

3. Îmi voi lua temeiurile de dreptate și voi dovedi dreptatea Ziditorului meu.

4. Fii încredințat, cuvântările mele nu sunt minciuni,

ci ai a face cu un om cu simțăminte curate.

5. Dumnezeu este puternic, dar nu leapădă pe nimeni;

și este puternic* prin tăria priceperii Lui.

*Cap. 9.4; 12.13,16; 37.23. Ps. 99.4.

6. El nu lasă pe cel rău să trăiască și face dreptate celui nenorocit.

7. Nu-Și* întoarce ochii de asupra celor fără prihană

și-i pune pe scaunul de domnie cu** împărații,

îi așază pentru totdeauna ca să domnească.

*Ps. 33.18; 34.15. **Ps. 113.8.

8. Se întâmplă să cadă în lanțuri*

și să fie prinși în legăturile nenorocirii?

*Ps. 107.10.

9. Le pune înainte faptele lor, fărădelegile lor, mândria lor.

10. Îi înștiințează* ca să se îndrepte, îi îndeamnă să se întoarcă de la nelegiuire.

*Cap. 33.16,23.

11. Dacă ascultă și se supun, își sfârșesc* zilele în fericire

și anii în bucurie. *Cap. 21.13. Isa. 1.19,20.

12. Dacă n-ascultă, pier uciși de sabie,

mor în orbirea lor.

13. Nelegiuții se mânie*,

nu strigă către Dumnezeu când îi înlănțuie;

*Rom. 2.5.

14. Își pierd viața în* tinerețe, mor ca cei desfrânați.

*Cap. 15.32; 22.16. Ps. 55.23.

15. Dar Dumnezeu scapă pe cel nenorocit prin nenorocirea lui, și prin suferință îl înștiințează.

16. Și pe tine te va scoate din strâmtoare,

ca să te pună la loc* larg, în slobozenie deplină,

și masa** ta va fi încărcată cu bucate gustoase†.

*Ps. 18.19; 31.8; 118.5. **Ps. 23.5. †Ps. 36.8.

17. Dar dacă-ți aperi pricina ca un nelegiuit,

pedeapsa este nedezipită de pricina ta.

18. Supărarea să nu te împingă la batjocură,

și mărimea* prețului răscumpărării să nu te ducă în rățăcire!

*Ps. 49.7.

19. Oare ar ajunge strigătele* tale să te scoată din necaz

și chiar toate puterile pe care le-ai putea desfășura? *Prov. 11.4.

20. Nu suspina după noapte, care ia popoarele din locul lor.

21. Ferește-te să faci* rău, căci suferința te îndeamnă** la rău.

*Ps. 66.18, **Evr. 11.25.

22. Dumnezeu este mare în puterea Lui; cine ar putea să învețe* pe alții ca El?

*Isa. 40.13,14. Rom. 11.34. 1 Cor. 2.16.

23. Cine Îi cere socoteală* de căile Lui

și cine îndrăznește să-I** spună: „Faci rău”?

*Cap. 34.13. **Cap. 34.10.

24. Nu uita să lauzi* faptele Lui, pe care toți oamenii trebuie să le mărească!

*Ps. 92.5. Apoc. 15.3.

25. Orice om le privește, fiecare muritor le vede de departe.

26. Iată ce mare e Dumnezeu!

Dar noi nu-L putem pricepe*, numărul anilor** Lui nimeni nu l-a pătruns. *1 Cor. 13.12. **Ps. 90.2; 102.24,27. Evr. 1.12.

27. Căci El trage* la El picăturile de apă,

le preface în abur și dă ploaia,

*Ps. 147.8.

28. pe care norii* o strecoară, și o picură peste mulțimea oamenilor.

*Prov. 3.20.

29. Și cine poate pricepe ruperea norului

și bubuitul cortului Său?

30. Iată, El Își întinde* lumina în jurul Lui

și acoperă adâncimile mării. *Cap. 37.3.

31. Prin aceste mijloace*,

El judecă popoarele și dă** belșug de hrană.

*Cap. 37.13; 38.23. **Ps. 136.25. Fapt. 14.17.

32. Ia fulgerul în mână

și-l aruncă asupra potrivnicilor Lui.

33. Dă de veste că e de față printr-un* bubuit,

și până și turmele Îi simt apropierea.

*1 Împ. 18.41,45.

37 1. La auzul acestor lucruri îmi tremură inima de tot și sare din locul ei.

2. Ascultați, ascultați trăsnetul tunetului Său,

bubuitul care iese din gura Lui!

3. Îl rostogolește pe toată întinderea cerurilor,

și fulgerul Lui luminează până la marginile pământului.

4. Apoi se aude un bubuit*, tună cu glasul Lui măreț;

și nu mai oprește fulgerul, de îndată ce răsună glasul Lui. *Ps. 29.3; 68.33.

5. Dumnezeu tună cu glasul Lui în chip minunat;

face lucruri* mari pe care noi nu le înțelegem. *Cap. 5.9; 9.10; 36.26. Apoc. 15.3.

6. El zice zăpezii*: „Cazi pe pământ!”

Zice același lucru ploii, chiar și celor mai puternice ploii. *Ps. 147.16,17.

7. Pecetluiește mâna tuturor oamenilor,

pentru ca toți să se recunoască* de fapte ale Lui. *Ps. 109.27.

8. Fiara sălbatică se* trage într-o peșteră

și se culcă în vizuina ei. *Ps. 104.22.

9. Vîjelia vine de la miazăzi, și frigul din vânturile de la miază-noapte.

10. Dumnezeu, prin suflarea* Lui, face gheața

și micșorează locul apelor mari.

*Cap. 38.29,30. Ps. 147.17,18.

11. Încarcă norii cu aburi

și-i risipește scânteietori;

12. mișcarea lor se îndreaptă după planurile Lui,

pentru împlinirea* a tot ce le poruncește El

pe fața pământului locuit. *Ps. 148.8.

13. Îi face să pară ca o nua*

cu care lovește pământul**,

sau ca un semn al dragostei Lui.

*Exod 9.18,23. 1 Sam. 12.18,19. Ezra 10.9. Cap. 36.31.

**Cap. 38.26,27. †2 Sam. 21.10. 1 Împ. 18.45.

14. Iov, ia aminte la aceste lucruri!

Privește* liniștit minunile lui Dumnezeu! *Ps. 111.2.

15. Știi cum cârmuiește Dumnezeu norii

și cum face să strălucească din ei fulgerul Său?

16. Înțelege* tu plutirea norilor, minunile Aceluia a cărui știință este** desăvârșită? *Cap. 36.29. **Cap. 36.4.

17. Știi pentru ce ți se încălzesc veșmintele,

când se odihnește pământul de vântul de miazăzi?

18. Poți tu să întinzi* cerurile ca El, tari ca o oglindă turnată?

*Gen. 1.6. Isa. 44.24.

19. Arată-ne ce trebuie să-I spunem. Căci suntem prea neștiutori ca să-I putem vorbi.

20. Cine-I va da de veste că Îi voi vorbi?

Dar care este omul care-și dorește pierderea?

21. Acum, firește, nu putem vedea lumina soarelui care strălucește în dosul norilor,

dar va trece un vânt și-l va curăța;

22. de la mieznoapte ne vine aurora și ce înfricoșată este măreția care înconjoară pe Dumnezeu!

23. Pe Cel Atotputernic nu-L putem ajunge*,

căci este mare în** tărie,

dar dreptul și dreptatea deplină El nu le frânge. *1 Tim. 6.16. **Cap. 36.5.

24. De aceea oamenii trebuie să se teamă* de El;

El nu-Și îndreaptă privirile spre cei ce se cred** înțelepți.“

*Mat. 10.28. **Mat. 11.25. 1 Cor. 1.26.

Răspunsul Domnului

38 1. Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul* furtunii și a zis:

*Exod 19.16,18. 1 Împ. 19.11. Ezec. 1.4. Naum 1.3.

2. „Cine* este cel ce îmi întunecă planurile

prin cuvântări** fără pricepere?

*Cap. 34.35; 42.3. **1 Tim. 1.7.

3. Încinge-ți mijlocul* ca un viteaz, ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.

*Cap. 40.7.

4. Unde* erai tu când am întemeiat pământul?

Spune, dacă ai pricepere.

*Ps. 104.5. Prov. 8.29; 30.4.

5. Cine i-a hotărât măsurile, știi?

Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?

6. Pe ce sunt sprijinite temeliiile lui?

Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,

7. atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie

și când toți* fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie? *Cap. 1.6.

8. Cine* a închis marea cu porți, când s-a aruncat din pânțele mamei ei?

*Gen. 1.9. Ps. 33.7; 104.9. Prov. 8.29. Ier. 5.22.

9. Când i-am făcut haina din nori

și scutece din întuneric;

10. când i-am pus hotar*

și când i-am pus zăvoare și porți;

*Cap. 26.10.

11. când am zis: „Până aici să vii, să nu treci mai departe;

aici să ți se oprească* mândria valorilor tale?”

*Ps. 89.9; 93.4.

12. De când ești, ai poruncit* tu dimineții?

Ai arătat zorilor locul lor,

*Ps. 74.16; 148.5.

13. ca să apuce capetele pământului și să scuture pe cei răi* de pe el?

*Ps. 104.35.

14. Ca pământul să se schimbe ca lutul pe care se pune o pecete, și toate lucrurile să se arate îmbrăcate ca în haina lor adevărată?

15. Pentru ca cei răi să fie lipsiți de lumina* lor,

și brațul** care se ridică să fie zdrobit?

*Cap. 18.5. **Ps. 10.15.

16. Ai pătruns tu până la izvoarele* mării?

Sau te-ai plimbat tu prin fundurile adâncului?

*Ps. 77.19.

17. Ți s-au deschis porțile* morții?

Sau ai văzut tu porțile umbrei morții?

*Ps. 9.13.

18. Ai cuprins tu cu privirea întinderea pământului?

Vorbește, dacă știi toate aceste lucruri.

19. Unde este drumul care duce la locașul luminii?

Și întunericul unde își are locuința?

20. Poți să le urmărești până la hotarul lor

și să cunoști cărările locuinței lor?

21. Știi, căci atunci erai născut, și numărul zilelor tale este mare!

22. Ai ajuns tu până la cămările* zăpezii?

Ai văzut tu cămările grindinei, *Ps. 135.7.

23. pe care* le păstrez pentru vremurile de strămtorare,

pentru zilele de război și de bătălie?

*Exod 9.18. Ios. 10.11. Isa. 30.30. Ezec. 13.11,13. Apoc. 16.21.

24. Pe ce cale se împarte lumina?

Și pe ce cale se împrăstie vântul de răsărit pe pământ?

25. Cine a deschis* un loc de scurgere ploii

și a însemnat drumul fulgerului și al tunetului,

*Cap. 28.26.

26. pentru ca să cadă ploaia pe un pământ fără locuitori,

pe un pustiu unde nu sunt oameni;

27. pentru ca să adape* locurile pustii și uscate,

și ca să facă să încolțească și să răsără iarba?

*Ps. 107.35.

28. Are ploaia* tată?

Cine dă naștere picăturilor de rouă?

*Ps. 147.8. Ier. 14.22.

29. Din al cui sân iese gheața și cine naște promoroaca* cerului,
*Ps. 147.16.

30. ca apele să se îngroașe ca o piatră, și fața adâncului să* se întărească?
*Cap. 37.10.

31. Poți să înnozi tu legăturile Găinușei* sau să dezlegi frânghiile Orionului?
*Cap. 9.9. Amos 5.8.

32. Tu faci să iasă la vremea lor semnele zodiacului și tu cârmuiești Ursul mare cu puii lui?

33. Cunoști tu legile* cerului? Sau tu îi orânduiești stăpânirea pe pământ?
*Ier. 31.35.

34. Îți înalți tu glasul până la nori, ca să chemi să te acopere râuri de ape?

35. Poți tu să arunci fulgerele ca să plece? Îți zic ele: „Iată-ne”?

36. Cine* a pus înțelepciunea în negura norilor sau cine a dat pricepere întocmirii văzduhului?
*Cap. 32.8. Ps. 51.6. Ecl. 2.26.

37. Cine poate să numere norii cu înțelepciune și să verse burdufurile cerurilor,

38. pentru ca să înceapă pulberea să facă noroi, și bulgării de pământ să se lipească împreună?

39. Tu* izgonești prada pentru leoaică și tu potolești foamea puilor de lei,
*Ps. 104.21; 145.15.

40. când stau ghemuiți în vizuina lor, când stau la pândă în culcușul lor?

41. Cine pregătește corbului* hrana, când puii lui strigă spre Dumnezeu, când umblă rătăciți și flămânzi?
*Ps. 147.9. Mat. 6.26.

39 1. Știi tu când își fac caprele sălbaticе puii? Vezi tu pe cerboaiice* când fată? *Ps. 29.9.

2. Numeri tu lunile în care sunt însărcinate și cunoști tu vremea când nasc?

3. Ele se pleacă, fată puii și scapă iute de durerile lor.

4. Puii lor prind vlagă și cresc sub cerul slobod, pleacă și nu se mai întorc la ele.

5. Cine a lăsat slobod măgarul sălbatic, izbăvindu-l de orice legătură?

6. I-am dat* ca locuință pustiul și pământul sărac ca locaș.
*Cap. 24.5. Ier. 2.14. Osea 8.9.

7. El râde de zarva cetăților și n-aude strigătele stăpânului, care-l mână.

8. Străbate munții ca să-și găsească hrana și umblă după tot ce este verde.

9. Vrea bivolul sălbatic* să fie în slujba ta? Și stă el noaptea la ieslea ta?
*Num. 23.22. Deut. 33.11.

10. Îl poți lega tu cu o funie, ca să tragă o brazdă?

Merge el după tine, ca să grăpeze bulgării din văi?

11. Te încrezi tu în el, pentru că puterea lui este mare? Și-i lași tu grija lucrărilor tale?

12. Te lași tu pe el, pentru căratul roadelor tale, ca să le strângă în aria ta?

13. Aripa struțului bate cu veselie, de-ai zice că este aripa și penisul berzei.

14. Dar struțoaica își încredințează pământului ouăle și le lasă să se încălzească în nisip.

15. Ea uită că piciorul le poate strivi, că o fiară de câmp le poate călca în picioare.

16. Este aspră* cu puii săi de parcă nici n-ar fi ai ei. Că s-a trudit degeaba, nu-i pasă nicidecum!
*Plân. 4.3.

17. Căci Dumnezeu nu i-a dat înțelepciune* și nu i-a făcut parte de pricepere.
*Cap. 35.11.

18. Când se scoală și pornește, râde de cal și de călărețul lui.

19. Tu dai putere calului, și-i îmbraci gâtul cu o coamă ce fâlfâie?

20. Tu-l faci să sară ca lăcusta? Nechezatul lui puternic răspândește groaza.

21. Scurmă pământul și, mândru de puterea lui, se aruncă* asupra celor înarmați;
*Ier. 8.6.

22. își bate joc de frică, nu se teme și nu se dă înapoi dinaintea sabiei.

23. Zângănește tolba cu săgeți pe el, sulița și lancea strălucesc,

24. fierbe de aprindere, mănâncă pământul,

n-are astâmpăr când răsună trâmbița.

25. La sunetul trâmbiței parcă zice:
„Înainte!”

De departe miroase bătaia,
glasul ca de tunet al căpeteniilor și
strigătele de luptă.

26. Oare prin priceperea ta își ia uliul
zborul

și își întinde aripile spre miazăzi?

27. Oare din porunca ta se înalță
vulturul

și își așază cuibul* pe înălțimi?

*Ier. 49.16. Obad. 4.

28. El locuiește în stânci,
acolo își are locuința,
pe vârful zimțat al stâncilor și pe
vârful munților.

29. De acolo descoperă el prada
și își cufundă privirile în depărtare
după ea.

30. Puii lui îi beau sângele;
și acolo unde sunt hoituri*, acolo-i și
vulturul.“

*Mat. 24.38. Luca 17.37.

40 1. Domnul a vorbit lui Iov și a
zis:

2. „Ești încredințat acum tu, care
vorbești* împotriva Celui Atotputernic?
Tu care mustri pe Dumnezeu, mai ai
vreun răspuns de dat?”

*Cap. 33.13.

3. Iov a răspuns Domnului, și a zis:

4. „Iată, eu sunt prea* mic; ce să-Ți
răspund?”

Îmi pun mâna la gură.

*Ezra 9.6. Cap. 42.6. Ps. 51.4.

5. Am vorbit o dată, și nu voi mai
răspunde;

de două ori, și nu voi mai adăuga
nimic.“

6. Domnul* a răspuns lui Iov din
mijlocul furtunii și a zis:

*Cap. 38.1.

7. „Încinge-ți mijlocul* ca un viteaz;
ca Eu** să te întreb, și tu să Mă
înveți.

*Cap. 38.3. **Cap. 42.4.

8. Vrei* să nimicești până și dreptatea
Mea?

Și să Mă osândești, ca să-ți scoți
dreptatea?

*Ps. 51.4. Rom. 3.4.

9. Ai tu un braț ca al lui Dumnezeu
și un glas de tunet* ca al Lui?

*Cap. 37.4. Ps. 29.3,4.

10. Împodobește-te cu* măreție și
mărime,

îmbracă-te cu strălucire și cu slavă!

*Ps. 93.1; 104.1.

11. Varsă-ți valurile mâniei tale
și doboară cu o privire pe cei trufași!

12. Smerește cu o privire pe cei*
trufași,
zdrobește pe loc pe cei răi,

*Isa. 2.12. Dan. 4.37.

13. ascunde-i pe toți împreună în
țărână,

învelește-le fața în întuneric!

14. Și atunci voi aduce și Eu lauda
puterii dreptei tale.

15. Uită-te la hipopotamul, căruia
i-am dat viață ca și ție!

El mănâncă iarbă ca boul.

16. Uită-te ce tărie are în coapse
și ce putere are în mușchii pântecelui
său!

17. Își îndoaie coada tare ca un cedru,
și vinele coapselor lui sunt întrețe-
sute.

18. Oasele lui sunt ca niște țevi de
aramă,

mădularele lui sunt ca niște drugi de
fier.

19. El este cea mai mare dintre
lucrările lui Dumnezeu.

Cel ce l-a făcut l-a înzestrat cu o
suliță¹.

20. El își găsește hrana* în munți,
unde se joacă toate fiarele câmpului.

*Ps. 104.14.

21. Se culcă sub lotus,
în mijlocul trestiiilor și mlaștinilor.

22. Desișul lotusului îl acoperă cu
umbra lui,

sălciile pârâului îl înconjoară.

23. Dacă se întâmplă ca râul să iasă
din matcă, el nu fuge:

chiar de s-ar năpusti Iordanul în gâtlejul
lui, el ar rămâne liniștit.

24. Crezi că-l poți prinde lovindu-l în
față?

Sau crezi că-i vei putea străpunge
nasul cu ajutorul lațurilor?

41 1. Poți tu să prinzi Leviatanul*²
cu undița?

Sau să-i legi limba cu o funie?

*Ps. 104.26. Isa. 27.1.

2. Îi vei putea petrece papura prin
nări?

Sau să-i străpungi cu un cârlig falca?

3. Îți va face el multe rugăminti?

Îți va vorbi el cu un glas dulce?

4. Va face el un legământ cu tine

ca să-ți fie rob pe vecie?

5. Te vei juca tu cu el ca și cu o
pasăre?

1. Adică: dinți mari ca să se apere

2. Sau: crocodilul

Îl vei lega tu, ca să-ți înveselești fetele?

6. Fac pescarii negoț cu el?

Îl împart ei între negustori?

7. Îi vei acoperi pielea cu țepușe și capul cu cângi?

8. Ridică-ți numai mâna împotriva lui

și nu-ți va mai veni gust să-l lovești.

9. Iată că ești înșelat în așteptarea ta de a-l prinde:

numai să-l vezi și cazii la pământ!

10. Nimeni nu este atât de îndrăzneț ca să-l întărate.

Cine Mi s-ar împotrivi în față?

11. Cui sunt dator*, ca să-i plătesc?

Sub cer totul** este al Meu.

*Isa. 37.29. **Rom. 11.35.

12. Vreau să mai vorbesc iarăși de mădularele lui și de tăria lui, și de frumusețea întocmirii lui.

13. Cine-i va putea ridica veșmântul?

Cine va putea pătrunde între fălcile lui?

14. Cine va putea deschide porțile gurii lui?

Șirurile dinților lui cât sunt de înspăimântătoare!

15. Scuturile¹ lui mărețe și puternice, sunt unite împreună ca printr-o pecete;

16. se țin unul de altul,

și nici aerul n-ar putea trece printre ele.

17. Sunt ca niște frați care se îmbrățișează,

se apucă și rămân nedespărțiți.

18. Strănuturile lui fac să strălucească lumina;

ochii lui sunt ca geana zorilor.

19. Din gura lui țâșnesc flăcări,

scapără scânteii de foc din ea.

20. Din nările lui iese fum, ca dintr-un vas care fierbe, ca dintr-o căldare fierbinte.

21. Suflarea lui aprinde cărbunii,

și gura lui aruncă flăcări.

22. Tăria lui stă în grumaz,

și înaintea lui sare groaza.

23. Părțile lui cele carnoase se țin împreună,

ca turnate pe el, neclintite.

24. Inima lui este tare ca piatra, tare ca piatra de moară care stă dedesubt.

25. Când se scoală el, tremură vitejii, și spaima îi pune pe fugă.

26. Degeaba este lovit cu sabia;

căci sulița, săgeata și pavăza nu folosesc la nimic.

27. Pentru el fierul este ca paiul, arama, ca lemnul putred.

28. Săgeata nu-l pune pe fugă, pietrele din praștie sunt ca pleava pentru el.

29. Nu vede în ghioagă decât un fir de pai

și râde la șuieratul săgeților.

30. Sub pânțele lui sunt țepi ascuțiți:

ai zice că este o grapă întinsă peste noroi.

31. Face să clocotească fundul mării ca un cazan

și-l țătină ca pe un vas plin cu mir.

32. În urmă el lasă o cărare luminoasă;

și adâncul pare ca pletele unui bătrân.

33. Pe pământ nimic nu-i este stăpân;

este făcut ca să nu se teamă de nimic.

34. Privește cu dispreț tot ce este înălțat,

este împăratul* celor mai mândre dobitoace.“

*Exod 19.6. Deut. 10.14. Ps. 24.1; 50.12. 1 Cor. 10.26,28.

Smerirea și căința lui Iov

42 1. Iov a răspuns Domnului și a zis:

2. „Știu că Tu poți* totul

și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale.“ –

*Gen. 18.14. Mat. 19.26. Marc. 10.27; 14.36. Luca 18.27.

3. „Cine* este acela care are nebulia să-Mi întunece planurile?“ –

„Da, am vorbit, fără să le înțeleg,

de minuni, care sunt mai presus de mine** și pe care nu le pricep.“ –

*Cap. 38.2. **Ps. 40.5; 131.1; 139.6.

4. „Ascultă-Mă și voi vorbi;

te voi* întreba, și Mă vei învăța.“ –

*Cap. 38.3; 40.7.

5. „Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine;

dar acum ochiul meu Te-a văzut.

6. De aceea mi-e scârbă de mine*

și mă pocăiesc în țărână și cenușă.“

*Ezra 9.6. Cap. 40.4.

7. După ce a vorbit Domnul aceste cuvinte lui Iov, a zis lui Elifaz din Teman: „Mânia Mea s-a aprins împotriva ta și împotriva celor doi prieteni ai tăi, pentru că n-ați vorbit așa de drept de Mine, cum a vorbit robul Meu Iov.

8. Luați acum șapte* viței și șapte

berbeci, duceți-vă** la robul Meu Iov și aduceți o ardere de tot pentru voi. Robul Meu Iov să se roage† pentru voi, și numai în vederea lui nu vă voi face după nebunia voastră; căci n-ați vorbit așa de drept despre Mine, cum a vorbit robul Meu Iov.“
*Num. 23.1.

**Mat. 5.24. †Gen. 20.17. Iac. 5.15,16. 1 Ioan 5.16.

9. Elifaz din Teman, Bildad din Șuah, și Țofar din Naama s-au dus și au făcut cum le spusese Domnul. Și Domnul a ascultat rugăciunea lui Iov.

10. Domnul* a adus pe Iov iarăși în starea lui de la început, după ce s-a rugat Iov pentru prietenii săi. Și Domnul i-a dat înapoi îndoito** decât tot ce avusese.
*Ps. 14.7; 126.1. **Isa. 40.2.

11. Frații*, surorile și vechii prieteni ai lui Iov au venit toți să-l vadă și au mâncat cu el în casă. L-au plâns și l-au mângâiat pentru toate nenorocirile pe care le trimisese Domnul peste el, și fiecare i-a dat un chesita și un inel de aur.
*Cap. 19.13.

12. În cei din urmă ani* ai săi, Iov a primit de la Domnul mai multe binecuvântări decât primise în cei dintâi. A avut paisprezece mii** de oi, șase mii de cămile, o mie de perechi de boi și o mie de măgărițe.

*Cap. 8.7. Iac. 5.11. **Cap. 1.3.

13. A avut șapte* fii și trei fete;

*Cap. 1.2.

14. celei dintâi i-a pus numele Iemima, celei de-a doua Cheția și celei de-a treia Cheren-Hapuc.

15. În toată țara nu erau femei așa de frumoase ca fetele lui Iov. Tatăl lor le-a dat o parte de moștenire printre frații lor.

16. Iov a mai trăit* după aceea o sută patruzeci de ani și a văzut pe fiii săi și pe fiii fiilor săi până la al patrulea neam.
*Cap. 5.26. Prov. 3.16.

17. Și Iov a murit bătrân și sătul* de zile.
*Gen. 25.8.

PSALMII

CARTEA ÎNTÂI

PSALMUL 1

1 1. Ferice de omul* care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul** celor batjocoritori!

*Prov. 4.14,15. **Ps. 26.4. Ier. 15.17.

2. Ci își găsește plăcerea* în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea** Lui!

*Ps. 119.35,47,92. **Ios. 1.8. Ps. 119.1,97.

3. El este ca un pom sădit* lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce începe, duce la bun sfârșit**.

*Ier. 17.8. Ezec. 47.12. **Gen. 39.3,23. Ps. 128.2. Isa. 3.10.

4. Nu tot așa este cu cei răi: ci ei sunt ca pleava* pe care o spulberă vântul.

*Iov 21.18. Ps. 35.5. Isa. 17.13; 29.5. Osea 13.3.

5. De aceea cei răi nu pot ține capul sus în ziua judecății, nici păcătoșii în adunarea celor neprihăniți.

6. Căci Domnul* cunoaște calea celor neprihăniți, dar calea păcătoșilor duce la piere.

*Ps. 37.18. Naum 1.7. Ioan 10.14. 2 Tim. 2.19.

PSALMUL 2

2 1. Pentru ce se întărită* neamurile și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?

*Ps. 46.6. Fapt. 4.25,26.

2. Împărații pământului se răscoală, și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său*, zicând:

*Ps. 45.7. Ioan 1.41.

3. „Să le rupem* legăturile și să scăpăm de lanțurile lor!“

*Ier. 5.5. Luca 19.14.

4. Cel ce* șade în ceruri râde**, Domnul Își bate joc de ei.

*Ps. 11.4. **Ps. 37.13; 59.8. Prov. 1.26.

5. Apoi, în mânia Lui, le vorbește și-i îngrozește cu urgia Sa, zicând:

6. „Totuși, Eu am uns pe Împăratul Meu

pe Sion, muntele* Meu cel sfânt.“

*2 Sam. 5.7.

7. „Eu voi vesti hotărârea Lui“ – zice Unsul –

„Domnul Mi-a zis: „Tu* ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut.

*Fapt. 13.33. Evr. 1.5; 5.5.

8. Cere-Mi*, și-Ți voi da neamurile de moștenire,

și marginile pământului în stăpânire!

*Ps. 22.27; 72.8; 89.27. Dan. 7.13,14. Ioan 17.4,5; 19.15.